Kupujmo vojne BONDE in ZNAMKE

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 177 — CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, JULY 31, 1944 — LETO XLVII — VOL. XLVII

ZVEZDNATA ZASTAVA ZOPET ZAVRIHALA NAD OTOKOM GUAM

Pearl Harbor, 29. julija. — Admiral Chester W. Nimitz poroča "polotok Orote je naš" in s tem se je pričel zmagoslavni pohod ameriških čet na otok Guam, kjer je zopet zavihrala ameriška zastava. Naše čete so zavzele letališče in Sumay mornariško bazo.

PT čolni patruljirajo Apra pristanišče pred morebitnim napadom kakih 2,000 Japoncev ki se jim je posrečilo pobegniti v njih lastne postojanke na otoku Guam. Na bojišču so pustili Japonci 30 tankov in 72 obrežnih topov.

Druge naše invazijske čete pa so zavzele že skoro dve tretjini otoka Tinian, ki je poleg že zavzetega otoka Saipan in z vso odločnostjo prodirajo v notranjost otoka.

Iz glavnega stana generala MacArthurja poročajo, da je bilo 45 japonskih letal uničenih v napadih na Halmahera otok, ki je približno 300 milj južno od Mindanao, ki je glavni južni otok v skupini Filipinov.

Iz Washingtona poročajo, da naše podmornice pridno pogajo japonske ladje na morsko dno in da povprečno potopijo po dve ladji na dan. Do sedaj so jih potopili še 17. Ko so marini zopet dospeli na otok Guam do svojih nekdanjih barak, se niso dosti ustavljali pač pa so se z vso odločnostjo podali za 2,000 japonskimi vojaki, ki se jim je posrečilo uteči smrti, da jih čimprej uničijo in prištejejo med 50,000 mrtvih Japoncev, ki so padli v teh bojih za otok Guam.

V napadu na otok Halmahera je bilo uničenih 45 sovražnih letal. Ta otok je bil glavna zapreka za direkten napad na Filipine iz Nove Gvineje. Pri tem napadu je bilo dvoje zavezniški letal uničenih. Mornariško poveljstvo poroča, da je bilo tekom meseca julija potopljenih 69 japonskih ladij.

Rembert James, poročevalec za Associated Press pravi, da Japonci, ki so pobegnili v gore, kjer se skrivajo, nimajo tu pričakovati nič drugega kot gotovo smrt v svojih skrivališčih ali pa v morebitnem brezupnem proti napadu, kot so to storili na otoku Saipan.

Poročajo, da je Rommel ranjen, ali morda celo mrtev

Canisy, Francija, 29. julija. —Nemški ujetniki pripovedujejo, da je bil feldmaršal Erwin Rommel nevarno ranjen v zračnem napadu blizu Lisieux, ko se je vozil v svojem avtu. Neki nemški ujetnik je povedal, da je bil Rommel po napadu šest ur v nezavesti v jako nevarnem položaju v bolnišnici.

Neka delavka Rdečega križa, ki ima dovoljenje, da lahko obiskuje francoske ujetnike v nemškem ujetništvu in ki se je dan prej mudila na nemški strani pripoveduje, da je splošno razširjena govorica med nemškim vojaštvom, da je Rommel podlegel poškodbam, ki jih je dobil ob napadu.

Če je Rommel resnično ubit ali pa samo težko ranjen, je to velik udarec za Hitlerja, kajti Rommel je bil poznan kot poveljnik velikih zmožnosti in lojalen zagovornik nacijskega režima.

Lokar je načelnik Lauschetove kampanje

John E. Lokar

Frank J. Lausche, demokratski kandidat za guvernerja v državi Ohio, je imenoval John E. Lokarja, svojega tajnika, za načelnika kampanjskega odbora. Lokar je imel dozdaj v rokah vse Lauschetove kampanje, sedem po številu, in vse uspešne.

Glavni kampanjski stan v Clevelandu je na 401 Leader Bldg.

ZOPET RAZSTRELBE V TOVARNI VOJNIH IZDELKOV

Richmond, Calif.—V tukajšnji tovarni Chemurgic Corp., ki izdeluje vojna naročila, je nastala razstrelba, ki je stresla vse mesto, ena oseba je bila ubita in šest pa je bilo ranjenih.

Razstrelba je nastala v posebnem oddelku, kjer je bil shranjen smodnik, katerega rabijo za izdelovanje vžigalne žice, bmobe in signalne rakete. V tem poslopju je bila zaposlena v času razstrelbe samo ena delavka, ki je bila ubita. Razstrelba je uničila to poslopje in nastal je požar, katerega pa so tovarniški gasilci sami zadušili. Nobeno drugo poslopje v okolici ni bilo resno poškodovano.

V municijskih tovarnah rabijo 50,000 delavcev

Washington.—Petdeset tisoč mož in žena je nujno potrebno za izdelovanje municije, da se nadomestijo zaloge, ki jih je ameriška in zavezniška armada že porabila v boju proti Nemcem in Japoncem in pa za izdelovanje novih zalog, je naznanil Paul V. McNutt, predsednik odbora za Vojno delavstvo.

Dejal je, da je bil ogenj nad Italijo in Normandijo ter nad otoki v Pacifiku, poleg težkega bombardiranja po vsej Evropi, kriv, da so šle zaloge pod višino, katera je potrebna za varnost, kar se ne bi smelo zgoditi.

8,500 BOLNIČARK JE POTREBNO ZA VOJSKO IN MORNARICO

Washington. — Oddelek za vojno delavstvo je pričel s sodelovanjem Rdečega križa kampanjo za rekrutiranje 8,500 bolničark za ameriško armado in mornarico, je dejal predsednik WMC Paul McNutt.

Rdeča armada pred vrati Varšave

Glavno mesto Poljske pod ognjem ruskih topov, na severu pa se Rusi naglo bližajo Riga zalivu. Največja ofenziva ameriških čet v Evropi izza prve svetovne vojne.

London, 30. julija. — Ruske čete so se včeraj približale glavnemu mestu Poljske in tako dospele še skoro na polovico pota do Berlina. Severne ruske čete pa so prekoračile južno mejo Latvije v silnem navalu na že skoraj obkoljeno nemško armado ob Baltiku.

Vzhodno predmestje Varšave že obstreljuje rusko topništvo. Iz Berlina poročajo, da so severne ruske čete komaj še 20 milj oddaljene od Riga zaliva. Srditi boji se vrše v Jelgava pokrajini, kjer si Rusi prizadevajo popolnoma obkoliti od 200,000 do 300,000 Nemcev pod poveljstvom polkovnega generala George Lindeman.

Jelgava, ki je važno železniško križišče in Riga glavno pristanišče Latvije ob Baltiku Rusi z vso silo bombardirajo. Večje število sovražnih vojaških vlakov je bilo uničenih.

Ruske čete, pod poveljstvom generala Ivan Bagramiana, so na svojem pohodu proti Baltiku zavezele krog 200 vasi vključno mesto Zagare na meji Litvinske in Latvije, odkjer imajo še 42 milj do Riga zaliva.

Iz Moskve poročajo, da so čete rdeče armade zavzele tekom dneva 1,300 mest in vasi. Dalje pravi poročilo, da se vrše hudi boji pod Varšavo, kjer je rdeča armada počistila ozemlje sovražnika na razdaljo 60 milj ob vzhodnem bregu reke Vistula, kjer je bila zadnja naravna obrambna linija osišča pred Nemčijo samo.

V južni Poljski pa so Rusi pod poveljstvom generala Ivana S. Koneva prekoračili San reko in napadajo zapadno od trdnjave Przemysl, katero so zavzele zadnji petek ter so prodrle že skozi Jawornik-Polski in imajo še 103 milje do Krakova na glavni invazijski poti proti Nemčiji. Zapadno od mesta Grodno pa so se ruske čete, katerim poveljuje general Georgi Fedorovich Zakharov približale predvojni meji Vzhodne Prusije, do kjer imajo še komaj 21 milj.

Poročilo iz Moskve tudi pravi, da so dobile nemške čete v Varšavi povelje, da se bore za vsako hišo in za vsako ped zemlje, toda konsevrativni vojaški krogi v Londonu so prepričani, da bodo Nemci raje zapustili mesto kot bi se podali v nevarnost, da bi jih oboklile močne ruske čete, ki prodirajo ob reki Vistuli pod mestom. Dalje poročajo, da se poljski begunci že vračajo na svoje domove v pokrajinah, kjer so Rusi pregnali nemške nasilneže.

* * *

Junaške borbe ameriških čet v Normandiji

Glavni stan zavezniških ekspedicijskih čet, 30. julija. — Ameriške čete so v Normandiji v največji ofenzivi izza prve svetovne vojne odbile nemški protinpad, v katerem so Nemci srdito napadali s svojimi težkimi Tiger tanki. Amerikanci so sedaj pripravljeni, da uničijo vse zapadno krilo nemške obrambne linije v Normandiji.

Od ofenzive, ki so jo pričeli zadnji torek, so napredovali že 21 milj in prodirajo proti Brenhal, kjer nameravajo zajeti vsaj nekaj nemških čet, ki se jim je posrečilo pobegniti iz pasti pri Coutances.

Nemški radio je poročal, da nameravajo Nemci izpraznit 40 milj dolgi pas zapadne obrambne linije, da si tako po "načrtu" skrajšajo bojne linije bolj južno. Isti radio je tudi poročal, da Amerikanci z vedno večjo naglico pošiljajo ojačenja na to fronto, kjer nameravajo izvesti še silnejšo ofenzivo.

Nemci se tako hitro umičejo, da se do sedaj še niso mogli nikjer dobro ustaliti. Iz tega je razvidno, da so ameriške čete pod poveljstvom generala Omar Bradleyja presekale nemško sedmo armado na dvoje. Amerikanci se junaško bore in tudi zmagujejo na celi črti. Če se ne bo Hitlerju in njegovim četam posrečilo zaustaviti napredovanje ameriških čet, bo to jako slabo vplivalo na moralo in moč nemškega "Wehrmachta" v Franciji.

Na zapadu pa hite močni oddelki tankov in lahkega topništva po cesti skozi St. Denis Le Gast in Lengronne proti Brehal cesti, koder nameravajo Nemci odnesti pete in se izogniti nastavljeni pasti. Tekom petdnevne ofenzive so ameriške čete zajele nad 5,000 Nemcev ter uničile veliko število nemških tankov. Kljub temu pa Nemci v pokrajini med Tessy in Notre Dame-De pošiljajo v boj velike množine tankov neglede na velikanske izgube, ki jih pri tem trpijo. Poročila pravijo, da je imela druga panzer divizija komaj 60 uporabnih tankov, ko se je pognala v boj. Po vročih bojih pa se je Amerikancem posrečilo, da so odbili tudi ta nemški proti napad in so s tem v petdnevni ofenzivi zavzeli 300 kvadratnih milj ozemlja.

Napredovanje ameriških čet skozi Lengronne je odrezalo zadnjo možnost umika nemških čet s zapadne obale Normandije, ki se nahajajo v obupnem položaju. Nek ameriški poročnik je rekel, da če bi bil Nemci pravilno organizirani bi se gotovo podali, ker sicer ne bo ostal noben živ.

Kljub neugodnemu vremenu so ameriški bombniki napadali z vso besnostjo in brez vsakega usmiljenja. Ameriški letalci pripovedujejo, da je nemška letalska opozicija v zapadnem sektorju vedno večja. Zračnega napada se je udeležilo 2,432 letal in 1,500 težkih bombnikov, ki so zmateli 4,300 ton bomb na ozemlje 10 kvadratnih milj.

RDEČA ARMADA PREKORAČILA MEJO VZHODNE PRUSIJE

London, 31. julija. — Čete tretje bele ruske armade pod poveljstvom generala Ivan Cherniakovskyja so izvedle včeraj nenaden izpad in prodrle sedem milj preko meje Vzhodne Prusije v Suwalki trikotu, kjer so pognale Nemce iz več kot 300 mest in vasi na 68 milj dolgi fronti.

Iz Moskve poročajo, da so ruske čete zavzele mesto Giby, ki je sedem milj preko meje v Suwalki trikotu in katerega so Nemzveli Poljakom leta 1939 in priključili Vzhodni Prusiji. Ruske čete v Augustov pokrajini, 21 milj južno-vzhodno od mesta Giby, napadajo z vso besnostjo in imajo še komaj osem milj do pred vojne meje Vzhodne Prusije.

Vojaško transportno letalo ponesrečilo nekje na Atlantiku

Washington, 29. julija. — Vojni department poroča, da je bilo nekje na Atlantiku izgubljeno vojaško transportno letalo, v katerem je bilo osem mož posadke in 18 ranjencev, ki so bili na poti iz Scotlanda na Mitchel Field v New Yorku.

Letalo tipa C-54 je ponesrečilo nekje med Islandijo in Novo Fundlandijo. Zadnje poročilo iz tega letala so prejeli zadnjo sredo ob eni zjutraj, potem pa ni nobenega poročila več. Več kot 150 letal kraljeve kanadske zračne sile obrežna straža in bojne ladje so se podale iskat ponesrečeno letalo. Vojni department pravi, da je to prva te vrste nesreča odkar se je pričelo s zračnim transportom prepeljevati ranjence iz Evrope, katerih so do sedaj prepeljali že 250,000 bolnih in ranjenih.

Tretja obletnica

V torek ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Antonom Pekol v spomin tretje obletnice njegove smrti.

Župan Lausche se je odločno potegnil za pravice hišnih posestnikov

Ogorčen nad nesmiselno idejo, da bi morali hišni posestniki, ki želijo sami barvati svoje domove, zaprositi barvarsko unijo za dovoljenje, je naš župan Frank J. Lausche v soboto posvaril voditelje barvarskega distriktnega koncila (A. F. L.) ter jim povedal, da ne bo nikdar dovolil ali toleriral kakega nasilja od strani barvarske unije napram hišnim lastnikom, ki hočejo sami izvršiti kakšna popravila na svojih domovih.

Župan je rekel, da če ima unija toliko pravice nad lastnino državljanov, potem jim lahko tudi prepove košenje trave, čiščenje oken in mnogo raznih drugih opravil krog doma. Tako se je izrazil naš župan na posebni seji, ki se je vršila v mestni dvorani, da preišče slučaj vandalizma nad baš prebarvano hišo Herbert F. Hustona na 17129 Endora Rd., katero je omenjeni lastnik sam prebarval in so mu jo vandali polili z rdeče-rjavo barvo.

Te seje se je poleg župana in detektivov, ki so vodili preiskavo, udeležil tudi zastopnik unijeje bravarjev Richard Potter. Zastopniki unije so povedali, da nima unija barvarjev ničesar opraviti z prej označenim vandalizmom in da unija tudi ne pričakuje, da bi si morali lastniki hiš iskati kakšna posebna dovoljenja od unije, če želijo sami barvati svoje domove, pač pa so bila taka dovoljenja izdana na željo lastnikov hiš, ki so hoteli sami barvati, da so se tako počutili bolj varne pri svojem delu. Župan Lausche je tudi povedal delavskim zastopnikom, da če se bodo taki slučaji vandalizma še dogajali, da bo primoram imenovati poseben oddelek policistov, katerega naloga bo, da prepreči tako početje.

Za Lauschetovo kampanjo

John M. Novak, bivši councilman 23. varde, je izročil v našem uradu lepo vsoto $100 kot dar za Lauschetovo kampanjo. Najlepša mu hvala. Kot za primarne volitve bomo tudi za jesenske pobirali v našem uradu denarne prispevke za Lauschetovo kampanjo. Vsak dolar dobrodošel.

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVE — Plave znamke od A-8 do Z-8, ter A-5 vsaka za 10 točk, so veljavne zdaj. Znamke B-5 do F-5 bodo veljavne od jutri naprej.

MESO, sirovo maslo, sir itd. — Rdeče znamke od A-8 do Z-8 ter znamke A-5, B-5 in C-5, vsaka za 10 točk, so veljavne zdaj.

SLADKOR — Znamke 30, 31 in 32 iz knjige 4, vsaka za 5 funtov, so v veljavi do preklica. Znamka 40 kupi 5 funtov sladkorja za prezerviranje in je veljavna do 28. februarja 1945. Kdor hoče več sladkorja za prezerviranje, naj napravi prošnjo pri svojem odboru za racioniranje in priloži znamko 37 za vsako osebo.

ČEVLJI — Znamki 1 in 2 iz knjige 3 sta veljavni do preklica.

GAZOLIN — Kuponi 12 iz knjige A so veljavni do 21. septembra, vsak za 3 galone; B-3 in C-3 ter B-4 in C-4 dokler jih imate kaj, vsak za 5 galon. Deset dni prej, predno poteče knjiga B ali C, je treba napraviti prošnjo za novo.

KOLESA — Koles pri potniških avtih ni treba dati pregledati, ampak samo tedaj, če se hoče dobiti nova; kolesa pri komercijalnih vozilih je treba pa dati pregledati vsakih 5,000 milj ali na vsakih 6 mesecev, kar pride prej.

Nov grob

V soboto popoldne je nagloma preminula v Huron Rd. bolnišnici Anna T. Gaffney, rojena Zagore, v starosti 39 let. Njen dom je bil v Farmington, Mich., odkjer je prišla v Euclid obiskat svoje brate in sestre ter je bila namenjena iti naprej v Florido, ko je nanagloma zbolela in kmalu nato umrla. Pokojna je bila rojena v Clevelandu. V Farmington, Mich., zapušča žalujočega soproga Josepha ter dva sina Robert in James, v San Francisco pa sina Matthew, v Euclidu očeta Jakoba, tri brate John (ki je detektiv v Euclidu) Franka in Jacka ter sestri Agnes, por. Polanc in Helen, por. Debeljak. Pogreb se bo vršil v sredo popoldne ob 2:30 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152. St. na Lakeview pokopališče. Naj bo pokojni lahka rodna gruda, preostalim pa naše sožalje.

Seja št. 2 JPO-SS

V torek 1. avgusta ob osmih zvečer bo redna seja zastopnikov in zastopnic podružnice št. 2 JPO-SS. Seja bo v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave. Prosi se velike udeležbe.

Štirinajsta obletnica

Jutri ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojno Frances Svetek v spomin 14. obletnice njene smrti.

Naši fantje – vojaki

V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Mr. in Mrs. Frank Petkovšek iz 1168 E. 60 St., sta prejela pismo od sina Cpl. Franka, ki se je oglasil z otoka Saipan v centralnem Pacifiku. Frank pravi, da se je udeležil dosti krvavih bojev, toda bil je srečen, da je izšel iz bojev zdrav. Najbolj nevarni so bili, piše, skriti japonski strelci, za katere nikdar ne veš, kdaj te bodo vzeli na muho. Kažačno brenčati okrog ušes tiste sitne svinčene muhe, je treba kar nalgo stopiti in poiskati skritega sovražnika, ki pa prej ali slej dobi, kar mu gre.

S/Sgt. Edward J. Sedlak, soprog Pauline Sedlak iz 1131 E. 76 St., je poročan med pogrešanimi nad Nemčijo od 11. julija. Bil je topničar in pomožni radijski operator v zračni trdnjavi B-24. Napravil je bil že 20 misij iz Anglije nad sovražne dežele ter je bil odlikovan z letalsko medaljo. Predno je vstopil k letalskemu koru v februarju 1942, je bil zaposlen pri Standard Oil Co. Letalsko šolo je končal v Tyndall Field, Florida, v januarju 1943 ter je bil poslan čez morje lanskega novembra.

Na 8. julija je bil ranjen v Italiji Pvt. Frank Polis, ki je preko morja že od februarja 1942. Prideljen je bil zdravniškemu oddelku. K vojakom je šel v novembru 1941, prej je bil zaposlen pri Fisher Body Co. Stanoval je pri svoji sestri Mrs. Mary Bavec, 14410 Jenne Ave. V Italiji se nahaja tudi njegov brat Pvt. John, s katerim sta se sestala 18. junija prvič po dveh letih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto $6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta $4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta $2.00. Za Cleveland, po pošti četrt leta $2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto $6.50, pol leta $3.50.
četrt leta $2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, $6.50 per year. Cleveland, by mail, $7.50 per year
U. S. and Canada, $3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, $4.00 for 6 months
U. S. and Canada $2.00 for 3 months. Cleveland by mail $2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier $6.50 per year; $3.50 for 6 months.
$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 177 Mon., July 31, 1944

Ali bodo Japonci naprosili Ruse za posredovanje?

V ameriških diplomatskih krogih sili na dan mnenje, da se bodo Japonci obrnili na Moskvo, naj bi posredovala med zavezniki in njo za premirje. Naši diplomati sklepajo to iz zadnjih političnih dogodkov na Japonskem, ko so se godile tako čudne stvari, da je postal ves svet pozoren nanje, namreč to, da je odšel s pozornice vojni lord Tojo, ki je bil znan največji hujskač za vojno proti Zed. državam. Na njegovo mesto je pa stopil general Koiso, ki je pomagal okupirati Mandžurijo. Kot guverner Koreje je bil v ožjih stikih z japonsko-ruskimi problemi polnih 12 let.

V vlado obenem ž njim je bil imenovan admiral Yonai, ki je bil japonski ministrski predsednik leta 1940, pa je ta urad izgubil samo radi tega, ker je nasprotoval zvezi z Nemčijo in Italijo.

Torej sta na vladi v Tokiu zdaj dva moža, katerih eden je bil v vednih in dobrih stikih z Rusijo, drugi je pa poznan med zavezniki kot nasprotnik Nemčije in Italije. Na podlagi te kombinacije računajo ameriški diplomati, da bodo morda Japonci začeli tipati za premirje in Rusija naj bi pa posredovala pri tem.

Ta zamisel je logična iz več ozirov. Prva in glavna skrb Japonske od napada na Pearl Harbor je, da bi se mogla zvezati z Zed. državami in Anglijo proti nji. Ta skrb je privedla Japonsko do tega, da je v marcu sklenila in podpisali z Rusijo pogodbo, v kateri ji je odstopila vse oljne in premogovne koncesije, ki jih je imela na otoku Sahalinu in sicer 26 let prej, predno bi te koncesije faktično potekle.

Zdaj ko se ruske armade bližajo meji Vzhodne Prusije in ko v Nemčiji sumljivo poka domača fronta, si Japonci lahko predstavljajo, da bo tudi na Daljnem vzhodu kmalu prišlo do odločitve in da bo znala pri tem tudi Rusija igrati dokaj veliko vlogo.

Drugič je to, da Japonci brez dvoma že zdaj vidijo svoj končni poraz, zato bodo skušali rešiti, kar se bo dalo rešiti. Prvo bi hoteli rešiti, seveda, svojo domačo zemljo, drugič pa ohraniti, če mogoče, ekonomsko oblast nad južno Mandžurijo. Živila in industrijski material iz te dežele je bil faktično glavni vir za japonski obstoj zadnjih 25 let. Koncem konca pa Japonci tudi dobro vedo, da bo moralo enkrat priti do končnega obračuna na Daljnem vzhodu z Rusijo.

Glavni cilj Rusije od časa japonsko-ruske vojne je bil zavarovati in si zasigurati glavno pristanišče na Pacifiku — Vladivostok ter obenem ž njim polotok, koncem katerega pristanišče leži. Rusija si je vedno prizadevala dobiti v roke severno Mandžurijo in vzhodno kitajsko železniško progo ter tako zvezati Vladivostok z zapadno Sibirijo preko Harbina.

Ako bi bili Japonci zdaj pripravljeni plačati ceno, ki jo Rusija zahteva z ozirom na Mandžurijo in Vladivostok, bi bil Stalin najbrže pripravljen prevzeti vlogo posredovalca za premirje ter zagotoviti Japonski njih lastno zemljo brez vsakih otokov na Pacifiku in da bi obdržala južno Mandžurijo in morda Korejo.

Zed. državze in Anglija bi se skoro gotovo ne zadovoljile prej, da bi Japonska zopet izročila nazaj vse okupirano ozemlje po Pearl Harborju, zapustila Kitajsko in izročila nazaj tudi vse otoke na Pacifiku, ki so jih ji dali zavezniki po prvi svetovni vojni.

Ako bi se Japonska izjavila, da je voljna odstopiti vse to in če bi rekla zlasti Rusija, da se je s tem zadovoljna, bi najbrže tudi Amerika in Anglija ne zaprli ušes ponudbam zo mirovne dogovore.

Leta 1932 je bil sedanji general in premier Koiso eden izmed onih mladih japonskih vročekrvnežev, ki so zahtevali okupacijo Mandžurije. V tem ga je takrat na vsej črti podpiral tudi sedanji admiral Yonai. Toda osem let pozneje, ko se je pojavila druga skupina armadnih in mornariških radikalcev ter zahtevala, da se po zgledu Hitlerja plane na morje ter okupira ves vzhodni svet, sta bila Koiso in Yonai med onimi previdneži, ki sta svetovala mirno kri in previdnost. Oba sta nasprotovala zvezi z osiščem, ter svetovala močan oprijem nad Mandžudijo in Kitajsko, predno bi se zapletli v kako vojno z Zed. državami z drugim osvajanjem.

In prav ta dva torej, ki sta nasprotovala, čeprav brez uspeha, zvezi z osiščem, sta bila postavljena zdaj na vlado. Povsem logično bi bilo torej iz tega lahko sklepati, da so prav tema dvema poverili vlado japonski mogotci v pričakovanju, da bodo zavezniki raje ž njima razmotrivali mirovne pogoje, kot s kakim drugim japonskim vojnim lordom, ki je hujskal na vojno proti zaveznikom. Seveda, take stvari se ne rešijo preko noči, ampak vzamejo precej časa, predno začno delovati diplomatske niti. Toda kadar se bo zrušila Nemčija, bo Japonska videla, da je zanjo odzvonilo in če ne prej, tedaj bo skušala iti iz vojne in oteti iz goreče hiše kolikor bo mogla. Toda, če bo čakala predolgo, se lahko primeri, da zavezniki ne bodo hoteli nobenih mirovnih dogovorov, ampak samo brezpogojno vdajo.

Boljše je preprečiti požar o pravem času, kot pa gasiti, kadar se ogenj oprijemlje že sten. To bodo najbrže uvideli tudi Japonci in nič se ne bomo čudili, če bodo hiteli kurirji iz Tokia v Moskvo in prosili za posredovanje.

BESEDA IZ NARODA

Oves je že v kopicah

Hubbard Rd.—Oves je že požet in že v kopicah, pa nikar ne mislite, da je kar sam v kopice šel. To pot so bili pa Čampatovi iz Norwooda pri nas na ukancah in rečem vam, da ti ljudje niso kar samo krog vogala posedali, ampak so plunili v roke in prijeli za delo. Ko so videli, da je pokošena že velika njiva ovsa, tedaj so vsi trije (Jože, njegov asoproga in sinček) zavihali rokave ter šli z našimi na njivo, potem je pa tisto snopje letelo v kopice, kot bi bil ciklon zadel našo njivo. Čampatov Raymond se ni ustrašil pri delu nobenega in hotel je biti vedno prvi. Saj pa tudi pravijo, da ima doma krasen "Victory garden." Res priden in marljiv dečko je to in če bo še za naprej tako priden, ga čaka še lepa bodočnost.

Seveda jaz sem jih pa lepo od daleč opazoval. Tu in tam sem hotel pobrati kak snop, pa so mi ga takoj iztrgali iz rok. Večkrat sem že slišal praviti, da ljudje iz mesta niso za kmečko delo dosti prida, ampak reči pa moram, da tisti, ki prihajajo k nam, so pa izvanredni. To se reče, da se primejo dela. To pa menda tudi zato, ker naše vidijo kako vedno v delo tišče, pa nočejo zaostajati za njimi. Kar je res, je pa res, Jože se za kmetije jako zanima in je pripraven za vsako delo. Eno njivo ovsa je bilo pa še ostalo in smo ga pokosili naslednji teden in ko je bilo pa tega treba dejat v kopice, pa ni bilo žive duše nikjer, da bi bila kaj pomagala. Tako sva se kar sama z našim Eddijem zapodila na njivo nad snope. Eddie me je nekaj časa po strani gledal in me potrpežljivo podučaval, kako naj postavljam snopje. Pri tem, ko je meni dopovedoval, je izgubil več časa, kot če bi bil vse sam opravil.

Kar naenkrat pa se vstopi pred me in pravi: "Veš kaj grandpa, prihranil mi boš veliko sitnosti, če se kar lepo zmažeš od tukaj, da te vsaj ne bom gledal, ko se pa tako nerodno obračaš, pa vzemi raje v roke motiko in pojdi kopat plevel . . ."

S tem poveljem sem bil prav zadovoljen in sem jo takoj ubral v moj office. Taki, ki se nekaj razumejo na to, pravijo, da je ta oves najboljši. Jaz tega ne bom trdil, ker se dosti ne razumem na to, ker to so pri nas nove s t v a r i, katerih prej ni bilo.

Torej v času Jožetovih (Čampa) ukanc smo se imeli kar najbolj udobno. Jože je v tem času obhajal tudi svoj rojstni dan in se je temu primerno tudi izkazal, da smo bili vsi dobre volje. Prav lepa hvala vam za vse in se še kaj kmalu zopet oglasite.

Iz Newburgha pa so nas obiskali Louis Gliha, njegova soproga in par deklet iz Union Ave. Z njimi pa je bila tudi Mrs. Mally iz 63. ceste. Prav za prav njo je pripeljala njena hčerka Agie s svojim avtom. Ti ljudje so bili seda prvič pri nas. Pogledat so bili prišli moje rožice in pa seveda tudi mene. Louis si je ogledal tudi našo lepo farmo, to se pravi pridelek, ki je bil v tem času v najlepšem razmahu. Kar načudite se ni mogel, da bi pri nas kaj takega videl, ko pa vedno bere o moji lenobi. Na vso moč sem mu hitel pripovedovat, da to ni delo mojih rok, ampak da je vse to delo opravil naš Eddie. Kar vprašajte Louisa pa vam bo povedal, kaj je vse videl pri nas.

Louis pa tudi ni prišel kar tako praznih rok. S seboj je bil nekaj pripeljal, kar pogreje dušo in telo. Ko je pričel hoditi krog svojega avta, sem bil že firbčen kaj neki ogleduje. Ko pa me je vprašal, kje bi se dalo kaj ohladit, sem pa že vedel, da bo nekaj in sem takoj natočil studenčine, da se je kaj kmalu ohladilo. Nato pa smo se posedli k r o g mize v hladno senco, pa so pričele prihajati na mizo razne dobrote in smo se o tem marsikaj pogovorili.

Mrs. Mally je obljubovala že vsa leta, da nas bo gotovo obiskala in sedaj nas je. Prav lepa hvala vsem za tako prijazen obisk in za vse, pa še kmalu se oglasite.

Pripeljali so se tudi Jože Kodrič in soproga iz Schaefer Ave. in pa Miha Pinculič s soprogo iz Euclida. Ti ljudje so prišli pogledat moje rožice, če so res tako lepe kot jih opisujem v Ameriški Domovini in pa da me vidijo, kako prav za prav izgledam. Bili pa so precej razočarani nad mano. Mrs. Pinculič mi je celo rekla, da sedaj izgledam precej lepši in mlajši kot tedaj, ko sem še štacuno imel tam na Glass Ave. Mrs. Kodrich je pa rekla, da si je vedno domišljala, da moram biti že od sile star in pa zgaran, ko pa je dan prej v časopisu brala, da sem jih izpolnil že 49 in ko me je pa videla, mi jih pa niti toliko ni prisodila in da ne misli, da bi bil že toliko star! Takoj so postavili na mizo precejšnjo posodo najboljšega vina, v katerem ni bilo prav nobene kislobe. Teklo je po grlu, kot bi bilo z maslom namazano. Pred odhodom so pa postavili predme na mizo še eno posodo s pripombo, da se bom s tisto pa pozneje sam zabaval in sem tudi se. Torej prav lepa hvala vsem skupaj.

Obiskal nas je tudi naš dolgoletni prijatel Jože Ribič s svojo soprogo. Z njim je bilo pa še več drugih, saj so se bili pripeljali kar z dvema avtomobiloma. Imen si pa žal nisem zapomnil vseh, ker je bilo že preveč za moje možgane, da bi bil vse notri spravil. Samo to vem, da so bili vsi jako prijazni. Prišli so si bili pogledat naš park, o katerem toliko berejo v Hubbardskih novicah.

V tem času pa sem bil obiskal prijazne Debevčeve, pa bi jih ne bil mogel radi tistega klančka, da nisem imel tako izvrstnega šoferja v osebi Father Jagra iz Barbertona. Bil je tako prijazen, da me je bil zapeljal tja. Obiskat sva šla prav za prav našega Francelna in njegovo družino, ampak doma, to je v Kušlanovi kempi, ga pa nisva našla. Zato sem si pa tisto slavno kempo do dobrega ogledal. Prav nič se ne čudim, ko tako slavi po svetu, saj beremo od nje že ne vem kako dolgo, ampak reči pa moram, da je vredna tiste slave. Stoji v jako prijaznem kraju na lepi ravninci in v hladni senci poleg Debevčevih ta rdečih malin, ki jih lahko kar skozi okno doseže. Kdo ne bi potem hvalil take kempe, ki je prav za prav res vse hvale vredna.

Ampak o tistih steklenicah pa dosti ne verjamem in da bi se nacejali tam, kajti komaj par korakov od tiste kempe ali bolje rečeno prijazne hišice, je strašanski prepad in mora biti človek jako previden, da ne zaštrama doli po tistem bregu. Če bi slučajno kateri naših urednikov ali pa Jim, ki so vsi precej velikih korakov, stopil slučajno malo predaleč, potem bi lahko kar rekli: Zbogom in adijo ta kontra . . ., nikdar več bi ga ne videli. Iz tega sklepam, da o tistem nacejanju skoro ne morem verjeti in če bi bilo res tako oddihavanje tam pri tisti ajsbaksi, bi obeh urednikov več ne imeli in tudi tistega železnega štacnarja ne.

Če bi jaz imel tam kaj besede in da bi se hodil tja nacejat, potem bi dal najprej napravit tam močno ograjo prej ko bi prijel v roke kakšno steklenico. Šele potem bi res lahko mirno katerega "stisnil" in brez skrbi zaspal, če bi se ga nalezel.

Ker ni bilo Francelna doma, sva se ustavila pa pri Debevčevih, kjer so nama imenitno postregli. Tone je bil res zaposlen, a je na mah skočal svoje delo in prisedel k nama. Pogovorili smo se prav možato o marsičem in nato pa sva jo odrinila zopet proti našem domu na Hubbard Rd. Tone pa mi je obljubil, da bo ta obisk vrnil, ker da sta že itak s Turkom namenjena nas obiskat in takoj naslednji večer sta obljubo tudi res izpolnila. Pa me zopet nista dobila doma, kajti s Čampatovimi sem se bil odpeljal malo na izprehod, a prišli smo bili nazaj še pravočasno, da smo si podali desnice in se lepo domače pozdravili in pogovorili.

Res prijetni časi so bili to, ko sem imel obiske kar naprej. Tako je hitro čas mineval, da nisem niti vedel, kdaj je bil teden okrog in to poletje se drobi s tako naglico, da niti ne vem kdaj bo minilo.

Torej vsem najlepša hvala za vse prijazne obiske. Napisal bi še veliko o tem, pa ni časa, zato bom pa poskusil drugič kaj več napisat.

Ko se je to vse malo poleglo in so naši gostje odšli vsak pod svojo streho in po svojih opravkih, mi je postalo kar nekam dolgčas. Ostal sem kar sam sredi obilnega dela, pa sem se spomnil na našega Strojina in žeja me je pa tudi tako trla, da sem si kar jezik grizel. Ubral sem jo doli k Strojinu in ravno v tistem času je Tone čital novice iz Hubbarda in o moji strašanski žeji in kako se mi sline cede, ko se proti Strojinu oziram. Ravno v tistem času je bil nastavil nov sod in je gojil srčno željo, da bi se jaz tam znašel in v tistem momentu sem pa jaz stopil v njegovo gostilno. Tone se me je kar razveselil in rekel: Francelj, danes pa kolikor ga hočeš na mojo kožo . . . Res sem ga popil, da je bilo kar veselje. Kaj pa tudi mislite, s tako žejo kot sem jo imel tisti dan. Ko sem pa položil na baro denar, pa zopet pravi Tone: tisto pa kar spravi, če hočeš, da sva prijatelja. Tako sem tudi storil. Prav lepa hvala Ttrojinu, ki je tako prijazen, no saj pa ima zato tudi vedno natrpano gostilno. Kadar se kaj vozite po teh naših krajih, ne pozabite ga obiskat. Ob petkih dobite tudi vedno svežo ribjo pečenko, katero lahko potem zalijete z okusnim in vedno svežim pivom. Prav lepa hvala Tone in na svidenje. Pozdrav,

Frank Leskovic

—o—

RAZNE VESTI

OBSODBE V ALŽIRU

Alžir, 20. julija. (ONA). — Tukaj se vrši važna razprava, ki bo odločila usodo častnikov nacijskega koncentracijskega taborišča Djenan pri Bou Rezg, kjer je bilo mnogo nasprotnikov višijskega režima.

Dosedaj je bila ena najvažnejših prič pri razpravi, ki je še v zgodnjem razvoju, antinacijski časnikar Bernard Lecache, bivši predsednik francozke lige za pobijanje antisemitizma in urednik "Droit de vivre."

Locache, ki je bil aretiran septembra 1940 je opisal dva meseca, ki jih je prebil v taborišču pri Sahari. Prvi utis, ki ga je dobil ujetnik o taborišču in o ravnanju, je dobil od moža, ki se je imenoval De Ricco ,ki je dejal: "Lakoto boš trpel tu. Končal boš pa na pokopališču."

Locache je potem pripovedoval o nošenju skal, ki so tehtale več kot 40 do 50 funtov, na svojem hrbtu več milj na pekočem soncu, o bajonetih s katerimi so ga vzpodbujali, če je zaostajal in da je bil brez hrane in vode po več kot osem ur. Možje z resnimi boleznimi so dobili isto ravnanje in mnogi so zaradi tega umrli.

Prejšnje pričevanje je opisovalo ravnanje 51 letnega židovskega zdravnika po imenu Chauoat, ki je bil prej predsednik lige za človeške pravice v Alžiriji. Dr. Chauoat je bil primoran kljub visoki vročini in napadom pljučnice ostati na vrtu v koncentracijskem taborišču, ker ga niso pustili v bolnišnico. Končno je umrl za tifusom.

Razprava proti voditeljem taborišča, ki so odgovorni za mučenje jetnikov, se nadaljuje.

ATENTAT NA HITLERJA

Washington, 20. j u l i j a (ONA). — Atentat na Hitlerja je lahko samo igralska prireditev nacijske stranke, kot je bila znana eksplozija v Monakovem leta 1939, ali pa je resen poiskus se znebiti voditelja, za mirovna pogajanja, pravijo dobro poučeni krogi tukaj. Med nekaterimi tudi prevladuje mnenje, da je bila eksplozija, ki je ubila nekatere Hitlerjeve častnike, le uvod ponovni čistki v nacijski stranki.

Če je ta eksplozija in poskušeni umor zakonit ali ne, se najbrže ne bo nikdar izvedelo, vendar je pa vredno pripomniti, da je bil nemški radio kaj hitro vključen v obeh slučajih.

Zanesljiv poročevalec, ki je bil v Parizu v zadnjih dneh nemške okupacije, je povedal prekomorski agenciji, da je bilo res več resničnih poskusov umora Hitlerja. Vsi ti poskusi pa so bili skrbno zatajeni.

NIZOZEMSKA

London, 20. julija. (ONA)— Poročila prihajajo ,da nameravajo Nemci zajeti 20,000 nizozemskih voditeljev ali intelektualcev in jih držati kot talce proti zavezniški invaziji Holandske, poroča Vrij Nederland, glasnik svobodne nizozemske vlade.

Lista tistih, ki bodo zajeti, pravijo da je že narejena in tajni arest Timothesa J. Verschurr, predvojni vodja katoliške stranke in dveh drugih političnih osebnosti, morda kažejo, da se je stvar že pričela.

—o—

APEL SLOVENSKIH ŽENA

Kairo. — Unija slovenskih antifašističnih žena je na svojem prvem kongresu naslovila na angleške žene sledeči apel:

Drage angleške sestre.

Me smo se na tem kongresu odločile, da bomo pomagale voditi borbo proti nacijskim tiranom tako dolgo, da bo dosežena končna zmaga.

Me smo pripravljene na vse žrtve, samo da bo uničen fašizem, saj to je tudi cilj Združenih narodov. Drage angleške sestre, Slovenci so storili več kot svojo dolžnost v borbi za uničenje fašizma.

Obračamo se torej na vas, da pozivate vašo vlado, naj odprejo čimprej drugo fronto v Evropi. Vi razumevate naše veliko trpljenje in naše žrtve. Me smo združene z vami v trpljenju ter v globokem sovraštvu, ki ga čutimo do nemških tiranov. Ženske demokratičnega sveta bi se morale zavedati, da je čas, da se zada končni udarec fašizmu. . .

Če verjamete al' pa ne

Nebeščani so bili najbrže tisti večer, ko smo se vozili od Klausa, pozabili prižgati luči, ker tema je bila kot v kravjem rogu, ali pa kot v mojem žepu, kadar poravnam razne račun za hišo in dom. Ker je bilo ž več kot pet minut, odkar sm zadnjega stisnili pri Klaus smo postali, to se razume, s no žejni. Pa kam se boš pris nil ob tej cesti, kjer ni dru ga kot farma pri farmi. Pr sili smo torej našega prijazn ga voznika, naj ustavi pri pr hiši, kjer bo videl še luč, mor pri Kržiču, ali Pintarju ali k drugje.

Toda povsod tema, vse je ho in mirno, kot je pel naš n ni varuh Herblen po Meni ko je klical uré. To se pravi, cal jih je toliko časa, dok so ga ljudje lahko slišali. dar je pa mislil, da spe, se izmazal v seno tudi on, mi si: kaj bom budil iz spanja mučene vaščane in vaščan Samo enkrat sem ga slišal, je vpil doli od Blaževih: ura ana! Morda so ga takrat leli zobje, da ni mogel sp pa je bil nevošljiv tudi drug

Tako je bilo tudi po n farmah vse v sladkem počit Kaj se ve, če se niso nalašč trudili, da so šli zgodaj sp če so nas videli prej zvečer, smo na bojnem pohodu mi smo znani, da imamo hla smolo namazane, da ne m mo vstati izza mize, zlasti če tam paradirajo kaki pravni in konkretni pred za boljše razumevanje per vprašanj ,ki so tesno pove s telesnimi dobrimi deli. Zorman, to vam je sta kaj!) Pa so se najbrže rav po pesmi . . . pa je upih luč . . . Kadar bomo še tam rog hodili, ne bomo čakali bi napočila že policijska u

"Saj bomo kmalu doma," je tolažil voznik Tone, in v šem studencu za hišo je voda, da jo hodijo pit celo gospod iz Barbertona, močno jo obrajtajo."

"Voda, voda, voda, ali vidva slišala, kar sem s jaz, ali se mi samo sanja nam nekdo ponuja vodo?" stavi važno vprašanje za njeno zbornico naš France

"Do pičice natančno si s France," konštatira Jim, nič se ti ne čudim, da t ta beseda tako pogrela in s vila iz ravnotežja. Tudi že nisem slišal te besede kaj dolgo. Odkar je tako ga, kar slišati ne smem o n

"Nobel gent der Welt grunde," deklamira Fr spomine iz šolskih let v L ljani, "kar bi se reklo po za vas tri, ki morda ne dajč pohrusten, da bo vse vzel, če nam bodo začeli jati vodo v porodnih boleči v kakršnih se nahajamo. V vodo, vodo, kakopak, vodo ponuja naš mili prijatelj T Tega se pa ne zaveda, da s tem lahko spravi v smrtno varnost. Naj bi šli in se lampali vode, razgreti kot saj bi se lahko prehladili, li bi flu in bistahor gori beške višave. Tone, veš vodo naj pijo vaše krave vaša teleta, pa vaši konji vaši . . . , no, kaj pravit sem mu dobro povedal?"

"France, obema si sproti mal iz ust prave besede, reče," ga močno pohvaliva.

"Orajt, orajt," se izgov Tone, "saj nisem mislil ni dega, hotel sem vam le d ki take počenjate, kako da žejni."

"Šur, da smo žejni, amp vode, kaj res prav nič ne deš med ta svet, da ne veš, ima v mislih ene dobre možak, kadar pravi, da je jen," se huduje Jim.

"Kaj pa, če bi mojo s zbudili, pa bi vam napr nekaj take solate, kot ste li danes pred večerjo?" draži Tone.

Well, na ta predlog smo vsi trije molčali, kot bi se nili. Nismo hoteli reči, d pa nismo hoteli reči, da. si smo res korenjaki, vend bila celo za nas tista solata eno nekoliko prehuda.

Žrtev spovedne molčečnosti

Josip Spilman S. J.

Bledih je lic, glava mu je ovešena, toda mirno in zbrano stopa do srede dvorane: nato se ozre po sodnikih in se pritoži. Oči njegove se srečajo z razpelom in žalosten nasmeh mu poigra na licih. Našel je tolažnika, h kateremu je moči povzdigniti svoje oči v svoji stiski. Bilo mu je kot bi mu govoril Mož Bolečin: "Pridi, hodi za menoj! Vzemi svoj križ na rame!" Nehote položi roko na srce in odgovori: "Da, gospod; daj mi v to pomoči!"

Predsednik in porotniki pa niso zgrešili žalostnega pogleda obtoženčevega na razpelo. Predsednik se vpraša: "Ali more biti tak človek hinavec?" Državni pravdnik na pol glasno godrnja, da so ga čuli porotniki, v katerih bližini je stal njegov pult: "Komedijant!" Splošno pa duhovnik ni naredil slabega vtiska, tudi ne med poslušavci. Gospa LeNoir si je že nekaj brisala solze, ko je zagledala zatoženega, čegar črna obleka je delala njegovo lice še bledejše kot je pa v resnici bilo.

Med tem se je bil vsedel advokat Montmoulin med obema žandarmoma na vzvišeni zatožni klopi naproti porotnikom. Dobro je čutil, da so oči vseh obrnjene vanj, lahna rdečica mu je zalila obraz. Z nekaj primernimi besedami otvori predsednik razpravo. Zvršil se je strašen zločin, umorjena je bila vsled svoje dobrote in radodarnosti splošno spoštovana gospa, in kar je še strašneje, sum je padel na nekega duhovnika, njenega duhovnega pastirja. Dolžnost pravice je soditi o krivdi ali nedolžnosti zatoženca brez ozira na njegovo dostojanstvo. Ta preiskava pa se mora voditi z vso mogočo nepristranostjo; njemu, predsedniku je žal, da so javni listi ta slučaj izkoriščevali iz stališča političnega strankarstva, da ga rabili za svoje strankarske namene, še predno je bila krivda zatoženca sodno dokazana. Ta strankarski duh se ne sme vgnezditi v sodno dvorano; sveta dolžnost pravice je, da ne pazi na osebo ali stan, marveč pak da sodi samo po dokazanih dejstvih. Z žalostjo, pravi predsednik, je zapazil, da razpoloženje in sodstvo na ulicah delà opazke, o katerih je sklepati predsodek Montmoulina; da ne boste pazili ne na glas sovraštva ali mržnje, ne strahu in ne naklonjenosti; da boste izrekli svojo sodbo po obtožbi in po zagovoru neustrašeno kot vam veleva vest in notranje prepričanje, katero se spodobi poštenemu in svobodnemu možu."

Predsednik pozove vsakterega porotnika, ki vzdigne nato desnico in priseže: "Jaz prisegam." Nato jih opozori, da naj pazno poslušajo zatožbo, ki se bo sedaj čitala, ki jo nato tudi takoj da pisarju prečitati. Ta čita strašno zatožbo, "da je navzoči Franc Montmoulin, župnik iz Ste-Victoire, dne 20. februarja tega leta vedoma, nameroma in s preudarkom umoril neporočeno, 65 let staro Marijo Blanchard in da jo je oropal za svoto 12,000 frankov."

Dasi je bila vsebina zatožbe že zdavnaj znana in razširjana po listih, je vendar svečano prečitanje napravilo velikansk utisek na poslušavce; s sočutjem ali studom so vsi gledali zatoženca, ki je poslušal zatožbo mežeč in nehote zadrhetal pri besedi 'umoril.' En pogled na križ pa mu h koncu zatožnice vrne dušni mir. Tako je mogel odgovoriti predsedniku na vprašanje, če je razumel zatožbo, z razločnim glasom: "Da, — jaz sem nedolžen."

Državni pravdnik vstane in začne utemeljevati tožbo. Pred vsem prosi oproščenja, če mu nalaga njegov stan, da mora nastopiti zoper zastopnika stanu, ki ima kot tak pravico do spoštovanja. Tožitelj ni kriv, če je s tem čustvo vernikov bridko varano, ampak zločinec, ki je povzročil tako vnebopijoče pohujšanje, ker je pozabil na svoj stan. Županu v Ste-Victoire, preiskovalnemu sodniku in njemu samemu, ki ima sveto dolžnost zločin razkriti in zločinca kaznovati, je bilo neljubo verjeti, da se skriva morilec pod plaščem duhovnika. Toda videz je govoril razločneje kot vsak pomislek in je njemu ter vsem s preiskavo se ukvarjajočim osebam usilil prepričanje, da spada navzoči župnik Montmoulin v ono, ne sicer malo število duhovnikov, ki onečaščajo svoj plašč in svoj stan. On prav nič ne dvomi, da se bo tožitelju posrečilo prepričati o popolni krivdi zatoženca vse predsdka proste može, da, celo najudanejše privržence duhovščine in to z neovrgljivo težo dokazov.

(Dalje prihodnjič.)

V BLAG SPOMIN

OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN LJUBLJENEGA OČETA

Antona Pekol

ki ga je Bog poklical k sebi 30. julija, 1941.

Življenja vihre tamkaj ni, kjer v miru zdaj počivaš Ti. Soprog in oče ljubljeni, do svidenja nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

SOPROGA in HČERE.

Cleveland, O., 31. julija, 1944.

Na prelomu

Bazovica. — Javnost Združenih narodov že razpravlja o mirovnih pogojih, ki jih bodo stavili zmagoviti narodi premaganim osnim silam, o upravi osvobojenh pokrajin in o njihovi obnov ter o ureditvi sveta po tej vojni. Gradivo o teh vprašanjih je ogromno in zahteva veliko število sposobnih in vestnih ljudi. Zelo težko je stališče narodov, ki so še podjarmljeni od sovražnika in tako ne morejo povedati še svojega mnenja in sporočiti svojih želja in zahtev. Odkar so sovjetske čete v razmeroma kratkem času na zmagovitem in v zgodovini edinstvenem pohodu, osvobodile ogromno sovjetsko ozemlje od sovražnih hord in odkar so začela angleška in amerikanska letala sistematično razbijati Nemčijo z zraka, je popolna zmaga nad najbolj militaristično državo in njenimi podrepniki absolutno gotova. Danes so divizije Rdeče armade že na Karpatih in na mejah Češkoslovaške in Madjarske, to je v srcu Evrope. Ves nepristranski svet občuduje te armade in se jim hvaležno klanja.

Ona mala peščica Jugoslovanov, ki se je po nesrečnem naključju iztrgala iz krempljev sovražnih oblasti, mora sedaj stopiti vsa na plan in če tudi brez materijalne in moralne podpore poklicanih činiteljev, mora dati iz sebe vse, da dosežemo, kar terjata naša zgodovinska, stara pravda in moderna doba. Na svobodnih in osvobojenih tleh nas je zelo malo, ki bi mogli pomagati pri tem ogromnem delu, posebno ker nam manjkajo vsi znanstveni viri. Marsikaj bo treba šele urediti in povedati, ko bodo naši kraji popolnoma osvobojeni. Toda do takrat ne smemo čakati s prekrižanimi rokami, temveč moramo že sedaj, vsaj v glavnih obrisih, povedati svoje mnenje o povojni ureditvi sveta in tudi postaviti svoje zahtevke, ki bodo v skladu z doprinešenimi žrtvami.

Naši veliki zavezniki prav dobro vedo, kaj je pomenil zanje jugoslovanski 27. marec 1941, toda vse to moramo vedeti predvsem mi. Takrat se je postavila Jugoslavija s predrzno gesto odločno na stran Združenih narodov, posebno na stran Velike Britanije. S tem je pomagala svojim zaveznikom, saj so se morali takrat Nemci, Italijani, Madjari in Bolgari vreči z vso svojo silo najprej na malo Jugoslavijo in najprej njo zrušiti. S tem je mala Jugoslavija odvrnila od velikih zavezniških sil pripravljen nemški stroj in sama doprinesla strašno žrtev, da so jo njeni smrtni sovražniki s pomočjo svojih podrepnikov pomandrali, poklali cvet našega naroda, požgali in porušili naše domove, uničili naša prebivališča, pobili naše najboljše sinove in hčere, pozaprli vso zavedno inteligenco in vsakega, o katerem so sumili, da jim je sovražnik; našo državo pa si med seboj razdelili in ustanovili vlado nasilja. Sorazmerno vzeto in z izjemo Sovjetske zveze so Jugoslovani do sedaj doprinesli največje žrtve od vseh vojskujočih se držav. Vprašamo se sedaj, kaj bi bilo z nami, če bi ostalo pri dunajskem dogovoru z dne 25. marca 1941? Vojna bi bila mogla zavzeti zelo neugoden potek za Združene narode in tudi za nas. Če bi zmagali Nemci in Italijani, bi v našem življenju nastopila srednjeveška reakcija, nemški in laški kulturni vpliv bi bil za naš narodni obstoj smrtonosen, gospodarsko bi bili zasužnjeni na vekomaj in socialno bi postali tevtonski in starorimski sužnji. Ker bi pa osne sile ne mogle nikdar zmagati-Italija je medtem že kapitulirala—bi se zmaga Združenih narodov prav gotovo zavlekla za nekaj let. S svojo žrtvijo je Jugoslavija napravila neizmerno uslugo svojim sedanjim zaveznikom in neocenljivo delo za vse človeštvo. Seveda je napravila največjo uslugo sama sebi, ko se je v svoji zdravi intuiciji za svojimi starimi ideali in v duhu časa, postavila pravočasno na stran današnjih svojih zaveznikov, ki bodo v svoji pravičnosti tudi njej pomagali uresničiti njene stare upravičene zahteve.

Ves človeški rod je danes na velikem in usodnem prelomu zgodovine. Ali pa smo duhovno pripravljeni na novo dobo? Ali so naše njive zorane? Dejstvo je, da se stari časi nikdar več ne vrnejo. O tem si je ves svet edin in se je o tem povsod mnogo pisalo. Kdor misli, da bo s svojim delom po tej vojni nadaljeval tam, kjer ga je moral zaradi te vojne pretrgati, se zelo moti. Mi živimo v tako važni zgodovinski dobi, da lahko smelo trdimo, da še ni nikdar človeški rod v svoji zgodvoini preživljal tako važne dobe. V zadnjih 30 letih so dozorela taka vprašanja, o katerih nismo prej nikdar resno govorili. Vsi odgovorni činitelji, vsi dalekovidni ljudje se morajo tega zavedati in spremeniti svojo staro miselnost. Če bi zapirali oči pred novimi dejstvi, če ne bi imeli smisla za velikanski preokret, ki se je izvršil v dušah vsega človeštva v zadnjih 30 letih, bi napravili sebi in vsem narodom zelo slabo uslugo. Nova doba bi jih pomedla neusmiljeno z zemeljskega površja. Ni sile več na svetu, ki bi mogla ustaviti ta ogromni duhovni stroj, ki se kotali po vsej zemeljski površini!

Združeni narodi so proglasili štiri svobode in jih zapisali na svoj ščit: svobodo izražanja misli, svobodo vere, prosti moramo postati strahu pred nasiljem in prosti strahu pred pomanjkanjem. S temi načeli se ne bo dalo nikdar več slepomišiti! Narodi se bodo vrnili iz vojnih črt in iz gozdov v svoje porušene domove, in razbite družine s stisnjenimi pestmi in z neizprosno voljo ne bodo stremele samo za uresničenjem imenovanih svobod, pač pa bodo tudi zahtevale boljše materialno življenje za sebe in za potomce. Kdor bi si upal postaviti se proti tem načelom, bo svoj odpor drago plačal. Narodi so v tej vojni vse preveč trpeli, vse preveč izgubili in se še več naučili, da bi se dali izigravati. Zato terja nova doba mož širokih pogledov, pogumnih in poštenih. Vse stare klike, ki bi se skušale še uveljavljati s svojimi starimi metodami, bodo pomandrane z vsem, kar je njihovega.

Zato moramo razumeti novo zgodovinsko dobo in gorje mu, kdor je ne pojmuje. Naša dolžnost je da gremo vase in v duše svojega naroda, da ga vodimo po pametnih poteh brez pretresljajev, toda v smislu zgodovinske ustvarjajoče volje njegove. Kdor ima oči, vidi, in kdor ima ušesa, sliši! Na tem zgodovinskem prelomu se končuje stari vek in začenja nova doba človekova.

Aca

Domača fronta

Nove oddelitve sladkorja

Spremenjene oddelitve za sladkor za zavode, ki se pečajo z domačim ukuhavanjem marmelad, in sadnih masel, so bile oznanjene pri Uradu za upravo cen.

Novi deleži, ki so prišli v veljavo 14. julija 1944 so sledeči:

Za marmelade en funt sladkorja za vsak funt pripravljenega sadja, katero uporabljajo.

Za sadna masla: En funt sladkorja za vsak funt pripravljenega sadja ali en pint sadnega soka.

Za domače ukuhavanje sadja, v druge namene bo delež sladkorja naispremenjen, to se pravi funt sladkorja za štiri kvarte ali osem funtov pripravljenega sadja.

USES bo izdajal veteranom izkaznice

Krajevni odbori Uslužbenega urada Združenih držav bo izdajal odpuščenim vojakom in ženam izkaznice, iz katerih bo videti, da so veterani, zato da bodo lažje našli delo, so dejali pri komisiji za vojno delavstvo.

Po sprejemu izkaznice ne bo treba veteranu nobenih drugih izkazil, bodisi pri poznejšem obisku v uradu, kjer je bil prvič intervijujan, ali pa pri obisku v drugih USES uradih, kamor lahko gre.

Projekt za šolska kosila se bo nadaljeval

Nadaljevanje projekta za šolska kosila za 1944 in 45 je bilo zagotovljeno s odločbo kongresa, ki je za to namenil $50,000,000 so dejali pri upravi za vojno prehrano.

Med 1943-44 šolskim letom je sodelovalo več kot 4,000,000 otrok v 31,000 šolah širom dežele v federalnem krajevnem programu. Uradniki WFA so dejali da bo program za 1944-45 podoben tistemu od lanskega leta.

Projekt za šolska kosila bo deloval pod krajevnim vodstvom šolskih odborov in drugih šolskih organizacij, skupine učiteljev in staršev, civilne skupine in druge proti-dobičkarske orgnizacije. WFA bo dajala denar krajevnim odborom za hrano.

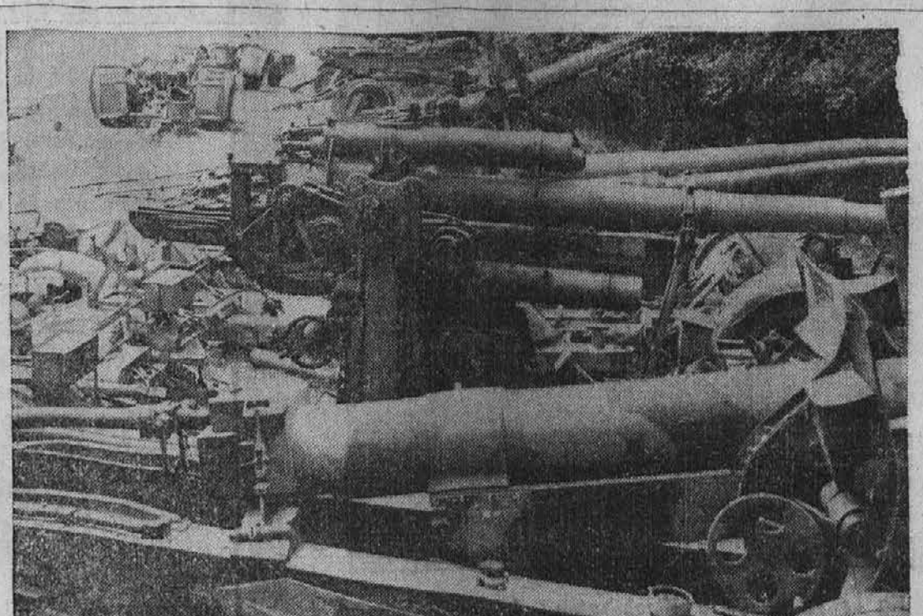

Gornja slika je bila posneta v nekem skladišču v pristanišču Cherbourga, kamor vozijo naši vojaki zavzete nemške topove in drugo orožje, ki ga poberejo sovražniku. V teh krajih se bijejo srditi boji na 30 milj dolgi fronti, kjer se Nemci srdito upirajo in branijo vsako ped zemlje, kljub temu pa se sicer počasi, a sigurno umičejo po "dobro premišljenem načrtu" kot na ruski fronti . . .

MALI OGLASI

Fine hiše

Hiša za 2 družini; vsako stanovanje po 5 sob; 2 nova furneza na plin, 2 garaži, donaša $90 mesečno najemnine. Cena $9,200.

Hiša za 2 družini; vsako stanovanje 6 sob, po 3 spalne sobe; 2 garaži; blizu Grovewood Ave. Cena $9,800.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

George Strainic
15607 Waterloo Rd.
IV 6561 KE 4120
(179)

Ugodna cena

Naprodaj je hiša za 2 družini. Vse nanovo dekorirano; zadej je tudi bungalom z 4 sobami. Nahaja se na 1259 E. 169. St. (177)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 2 družini, 5 sob zgorej, in 6 spodaj; vse v najboljšem stanju. Za nadaljna pojasnila se zglasite po 5 uri popoldne na 5159 Miller Ave., Maple Heights, blizu S. N. D. (178)

Trgovina naprodaj

Proda se grocerija in mesnica, ki ima C-2 permit. Naslov izveste v upravi tega lista. (179)

Stanovanje išče

Slovenska družina, vsi odrasli, išče 6 ali 7 sob, ali pa hišo za eno družino. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče EXpress 1262. (178)

Dve sobi v najem

V najem se odda 2 neopremljeni sobi. Zelo pripravno za novoporočence ali za samsko žensko. Vprašajte na 1168 Norwood Rd. (177)

Dodatna zahvala

V zahvali za pokojnim Peter Jalovec je bilo pomotoma izpuščeno ime pdružnice št. 6 S. M. Z. Podpisana se prav lepo zahvaljujem članstvu omenjene podružnice in organizaciji za izplačano smrtnino.

Anna Jalovec.

Ugodna prilika

Če gledate za dober trgovski pristor, tukaj je dobroidoča gostilna z D-5 licenco v prometnem okraju. Zidano poslopje, 2 velika trgovska prostorà, 4 stanovanja vsako po 4 sobe; vse moderno izdelano in blizu Lake Shore Blvd.; cena $27,000. Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

George Strainic
15607 Waterloo Rd.
IV 6561 KE 4120
(179)

Soba se odda

Odda se opremljena soba. Si lahko tudi kuhate; $3 na teden. Vprašajte na 996 E. 64. St., zadej, zgorej. (Jul. 27, 31)

Kupim vaš avto

Plačam v gotovini za vaš avto, naj bo katerega koli izdelka ali leta. Pokličite ENdicott 9712.

Peč naprodaj

Peč na premog za gretje se proda ali zamenja za peč na plin. Vpraša se na 1204 E. 61 St.

Prijatel's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Rodney Adams Heating Service

Dajte si osnažiti svoj furnez zdaj. Mi popravljamo in zacementiramo furneze. Imamo dele za vseh vrst furneze.

Inštaliramo tudi nove furneze ter inštaliramo pihalnike (blowers). Inštaliramo termostate na furneze za premog ali plin.

Ekspertna postrežba na vseh vrst opreme.

KE 5461
21601 Westport Ave.

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni.

CENA 50 CENTOV

Mandel Drug
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

DELO DOBIJO

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½ na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office
1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(x)

LATHE OPERATORJI
in učenci
INSPEKTORJI
Plača od kosa
52 ur na teden
MAŠINSKI OPERATORJI
in učenci
PREVAŽALCI S TRUKI
Plača od kosa
in visoka plača od ure

Ohio Pision Co.
5340 Hamilton Ave.
(177)

Službo dobi takoj

ženska, da bi čekirala živila in blagajničarka, bela, za službo v mestu. Predznanje ni potrebno. Starost od 18 do 35. Pokličite CHerry 1352, ali se zglasite na 1111 Chester Ave. (178)

PUNCH PRESS OPERATORJI
Delo blizu vašega doma
63 ur no teden
Važno delo
Stalno delo po vojni
Najboljši delovni pogoji
Visoka plača od ure

NATIONAL FORMETAL CO.
6539 Metta Ave.
blizu St. Clair in Addison.
(177)

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Približala se je zopet noč!" Elizabeta se je s svojim otrokom podala k počitku. Ležala je mirno, in pazljivo poslušala. Globoka tišina je vladala v ti samotni koči; samo težko dihanje speče Zambre in njenih otrok je prihajalo na ušesa poslušajoči.

Ona mora proč, proč za vsako ceno! Neki smrtni strah ji napolni njeno, že itak preplašeno srce. Želja, katera se ji je vzbujala po Edwardu, ji ni dala nikakega miru več.

In sedaj stopi pred njo lepa, zapeljiva slika. Ko bi jaz našla v San Franciscu Edwarda, ko bi jaz z otrokom pred njega stopila, kako presenečnje, kako veselje bi napravilo to svidenje; oh ne smem dalje misliti o tem, ob pamet bi prišla! Videla je v duhu pred seboj stati svojega ljubega soproga Edwarda z razprostrtimi rokami, ona sliši njegove sladke besede, kako da jo srčno ljubi — on jo je držal za mrtvo, in sedaj je zopet njegova — to so bile srečne, presrečne misli! Ali naj jaz sedaj še dalje čakam? Naj se še nadalje tukaj gor držim?

"Ne več! ne več" se ji oglaša vest, "ti moraš tje, ti se moraš prepričati, ti moraš Edwarda zopet najti! Kaj ti zamore koristiti ta tuja črna ženska! Kaj bi se toliko na njo zanašala, ali morda potrebuješ kako posredovalko? Edward je ja tvoj, k kateremu hočeš iti, in tvoj Edward bo sprejel, tebe, za katero zagotovo misli, da si mrtva! Veselje ne umori človeka, pa vsaj to zopetno svidenje, ne bo nič drugega kot presenečenje ko stopiš pred njega! Ta dolgočasni, ta strašni čas bo k koncu prišel, ti boš zopet s svojim Edwardom zedinjena, on te bo branil, on bo z teboj in najinim ljubim otročičkom na Wilson City nazaj odšel in nikoli več se ti ne bo niti en las več skrivil na tvoji glavici! Nobeden več se ne bo upal nad teboj ubupavati, ali te še celo zatajiti! Oh, kako si vendar neumna; kako zamoreš to poželjenje, to vročo željo še vedno odlašati; ne poslušaj več besed te stare črne zamorke!"

Sedaj se oprime Elizabete grozna nepotrpežljivost in od ure do ure nestrpneje čaka.

Vendar sedaj se ji dozdeva, da je prišel ugodni čas. V eni dobri uri mislim, da nastopi jutranja zarja. Tako dolgo spi trdno stara Zambra. Ko se enkrat prebudi in bo zagledala, da je Elizabeta pobegnila no, do tistega časa sem jaz že precej daleč oddaljena in zamorki se ne bo tako lahko posrečilo me zopet doseči.

Na tiho in previdno se vstane sedaj Elizabeta.

Bilo je jako temno v notranjščini te koče; toda videlo se je vseeno natančno kje da so vrata, ker bila so napol odprta.

Da bi se mi le ne mali Tom izbudil, to je bila edina skrb ti mladi materi. Toda mislila si je, prav previdno in narahlo ga moram vzdigniti, pa mi bo kar dalje mirno spal.

Tam pri drugi steni je spala Zambra in je grozno smrčala. Povzeti je bilo, da danes jako trdno spi.

Elizabeta ne odlaša dalje, ampak gre takoj na delo, da izpelje svoj načrt.

Ona vzdigne jako oprezno svojega otroka, kateri pa je kar dalje spal.

Sedaj stopi z njenega ležišča.

Nalahno šumenje suhe koruzne slame njenega revnega ležišča, pa ni povzročilo nikake izpremembe.

Sedaj postoji poleg njenega ležišča nekoliko sekund prav mirno — ona prisluškuje — ona čaka če je zamorka mogoče kaj začutila —

Toda njeno enakomerno dihanje in smrčanje ji da spoznati, da je bila vsa njena boječnost in skrb brez pomena.

Jako previdno se plazi sedaj do napol odprtih vrat —

V tem trenutku se mora vse odločiti!

Otrok se ni prebudil, in ni dal nikakega glasu od sebe.

Sedaj je dospela Elizabeta brez da bi jo stara Zambra kaj občutila do vrat.

Njene stopinje so povzročile nalahni šum po koči, toda ne tako glasno, da bi mogla zamorka kaj slišati, ker ona je s svojimi otroci kar naprej mirno spala.

Sedaj smukne Elizabeta skozi napol odprta vrata na prosto. Ko je bila enkrat odzunaj, vzdahne mirneje — sveži precej hladni nočni zrak ji je jako dobro del. Sedaj velja do njega iti, do njega, katerega ljubim bolj kot svoje oko.

Ona ne pomišlja niti trenutka dalje, čas ji je bil dragocena stvar, in takoj se poda na pot proti San Franciscu.

Postalo je nekoliko bolj temno, ker se je lunini svit pričel pomikati vedno bolj za oblake. Toda sedaj se ji ni bilo več bati, ker ona stara koča je ležala še daleč proč za njo, in ko bi se sedaj stara zvita Zambra prebudila in opazila, da ni Elizabete več na ležišču, se ji tudi ne posreči več, da bi jo dohitela in jo spravila nazaj. Ona podvoji svojo hitrost in tako zamišljena se približa navsezgodaj zjutraj predmestju San Francisca.

Vendar enkrat je dospela na cilj — — vendar enkrat bo zamogla svojega soproga Edwarda zopet videti!

Elizabeta ni mogla drugače strpeti, da bi ne pokleknila in nekoliko pomolila, in ko si v molitvi pridobi nekoliko utehe, hiti dalje proti tako goreče koprnečemu cilju.

Ona doseže prve lesene hiše predmestja in vendar enkrat tudi široke ulice, katere pa so bile z dilami položene.

Sedaj se obrne Elizabeta na prvo srečajočo žensko z vprašanjem: Prosim, vam je li mogoče znano kje se nahaja tukaj v San Franciscu Mr. Edward Wilson?

"Mr. Wilson, hm?"

"Ljuba moja, tukaj se nahaja gotovo več oseb, da se tako nazivajo," odgovori dotična ženska in zazdelo se ji je potrebno, da jo vpraša v katerem delu mesta, da se nahaja, "mogoče veste v katerem delu mesta se nahaja dotična oseba, katero iščete?"

"Ne, jaz sem tukaj popolnoma tuja!" odgovori Elizabeta žalostno.

"Ja, potem vam tudi jaz ne morem dati nikakega odgovora," reče ženska in odide dalje.

Elizabeta prične tavati kot izgubljena ovca sem in tje po cestah, in pri tem tavanju dospe v bližino jezerskega obrežja, kjer zagleda celo skupino delavcev. Ona gre k njim ter jih vpraša.

Prosim, mogoče veste kje se nahaja hiša Mr. Edward Wilson?

"Mr. Edward Wilson? Mislite vi sina srebrnega kralja iz Nevade?" odgovori porogljivo in s pritajenim nasmehom eden izmed delavcev.

"Ja, njega mislim jaz!" reče Elizabeta vsa razsebe.

Sedaj jo delavec nekako začudeno z naširoko odprtimi očmi gleda.

"Če vi iščete bogatega Mr. Wilsona, potem pojdite tje gori," reče on nato, "vidite ono veliko in lepo hišo, v nji se nahaja, toda na ono stran v ozadju? Tam stanuje Mr. Wilson!"

Elizabeta se zahvali delavcu in nastopi pot proti ti palači podobni hiši.

Z močno utripajočim srcem se približuje oni hiši, katera ji je bila od delavca pokazana.

Ljudsko vrvenje na cesti in otročji krič med hišami, jo skoro napravijo neumno. Toda premagovala se je, ker imela je samo eno misel, samo eno zahtevo in eno upanje: svojega Edwarda zopet videti!

V blag spomin

prve obletnice, odkar je naš preljubljeni in nikdar pozabljeni sin in brat

Corporal John J. Novasel

položil svoje mlado življenje na oltar domovine.

Ravno danes, 29. julija je poteklo leto dni, ko je usoda hotela, da si bil tekom bitke s sovražnikom na bojnem polju, ob svoje življenje!

Ni mogoče popisati žalosti in tuge v naših srcih, ko smo prejeli strašno vest, da ne bomo nikdar več videli v naši sredi našega nadvse ljubljenega sina in brata.

Ob obletnici žalostnega dogodka, so naše rane še vedno sveže, in naša edina želja je, da se sedaj raduješ v nebeškem kraljestvu, kjer ni trpljenja in muk, in kjer upamo, da se enkrat vsi skupaj snidemo!

Žalujoča ostala:

ANN NOVASEL, sestra.
JOHN GALIČ, oče;

Cleveland, Ohio,
dne 29. julija, 1944

FAT IN THE AIR

Lt. Edward Egloff, of Astoria, L. I., explains the workings of a Sperry Ball Turret of a B-17 Bomber to Elayne Hume. Used household fat is an essential ingredient for munitions to fire the guns in the turret.

Ko se je mudil v Washingtonu francoski general Charles de Gaulle, je najprej obiskal predsednika Roosevelta, nato pa se je sestal z nekaterimi kabinetnimi uradniki. Od leve na desno so: zakladniški tajnik Henry Morgenthau, Jr., zvezni državni tajnik Cordell Hull, general de Gaulle, Mrs. John Boettinger (predsednikova hči) in predsednk Roosevelt.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrta in žalostnega srca naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je umrl moj nadvse ljubljeni soprog

1889 **1944**

Andrew Gregorc

Zatisnil je svoje blage oči dne 22. junija 1944 leta, po mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče. Pogreb se je vršil dne 26. junija iz August F. Svetekovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Marije Vnebovzetja na Holmes Ave., ter na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnik je bil rojen dne 4. novembra 1889 leta v vasi Gorenji Kašelj, fara Devica Marija v Polje pri Ljubljani.

V dolžnost si štejem, da se tem potom iskreno zahvalim vsem onim prijateljem, ki so položili tako krasne vence h krsti mojega ljubljenega soproga. Ta dokaz vaše ljubezni napram njemu mi je bil v veliko tolažbo v dneh smrti. Zahvalo naj sprejmejo:

Mr. in Mrs. Zernic in družina, Miss Rose Sepetauc, Mr. in Mrs. Joseph Sepetauc, Mr. August Sepetauc, Mr. Frank Gregorc, Mr. in Mrs. Frank Pakish, Mr. in Mrs. John Lupšina, Mr. in Mrs. Anthony Kotar, Mr. in Mrs. John Markel in družina, Mr. Frank Spenko, Mr. in Mrs. Kosic, Mr. Anton Rozar, Mr. in Mrs. Vene, Mr. in Mrs. Joseph Kopina, Mr. in Mrs. Frank Lupšina, Employees of the May Fran Eng. Co., Fisher Body Plant No. 1, ter društvo Cleveland št. 126 SNPJ in Fisher Body Employees.

Najlepšo zahvalo izrekam vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše blagopokojnika, in sicer:

Mr. in Mrs. Zernic in družina, Mrs. Antoinette Sersen, Mr. in Mrs. John Markel in družina, Mr. in Mrs. Pakish, Mr. in Mrs. Louis Zupančič, Mr. in Mrs. Emery Krizman, Mr. in Mrs. Cerjak, Mr. in Mrs. Kovich, Mr. in Mrs. Joseph Markel, Mr. in Mrs. Cerin, Mr. in Mrs. Kotar, Mr. in Mrs. John Lupšina, Mr. in Mrs. Arnšek, Mr. in Mrs. Bencina, Mr. in Mrs. Mesnarik, Mr. in Mrs. Frank Lupšina, Mr. in Mrs. L. Opara, Mr. in Mrs. Sluga, Mr. in Mrs. Joseph Sepetauc, Mrs. Strukel, Mr. in Mrs. Frank Erbežnik, Mrs. Antoinette Voglesh, Mr. in Mrs. Bajkovec, Mr. in Mrs. Jerman, Hillgrove Ave., Mrs. Frank Kožar, Mr. John Brodnik, Mrs. Mary Vrečko, Mr. Joe Boldin, Mr. Frank Sternad.

Mr. Anton Golič, Mr. in Mrs. Videmšek, Mr. in Mrs. Gole, Mrs. Mary Jerak, Mr. in Mrs. Maček, Mr. in Mrs. Putrih, Mr. in Mrs. Nick Spehar, Mr. Frank Unetich, Mr. in Mrs. Novak, Mrs. F. Jazbec in hčerka, Mr. in Mrs. Joseph Champa, Mr. in Mrs. Steve Vuga, Mrs. Olga Sedej, Mr. Jernej Dimnik, May-Fran Employees, Mr. in Mrs. Frank Narobe, Mr. in Mrs. Jerman, Thames Ave., Mrs. Mary Unetič.

Dalje hvala vsem ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu in sicer:

Mr. in Mrs. Kotar, Mr. in Mrs. Packish, Mr. in Mrs. Markel, Mr. in Mrs. Ocvirek, May Fran Engineering, Mr. in Mrs. John Lupšina, Fisher Body Co.

Hvala pogrebcem, ki so nosili krsto.

Moja zahvala onim, ki ste prišli pokojnika pokropit ko je ležal na mrtvaškemu odru ter onim, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Hvala pogrebnemu zavodu August F. Svetek za vzorno urejen pogreb in najboljšo vsestransko postrežbo.

Prav posebno zahvalo izrekam družini Zernič, Mr. in Mrs. Kotar, družini Markel in Miss Rose Sepetauc za vso veliko pomoč v bolezni in ob smrti.

Ako se je izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način prispeval, prosim oproščenja in mu isto izrekam najlepšo zahvalo.

Ti ljubljeni nepozabni soprog, počivaj mirno v svobodni ameriški zemlji. Tvoja blaga duša pa je odšla k usmiljenemu Bogu, da sprejme iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si storil dobrega v življenju. Moje oči pa so polne grenkih solz in srce polno bridkosti, vsaj si mi bil tako zvest in dober tovariš. Tolaži me zavest, da se snideva enkrat tam, kjer ni solz in trpljenja, na kraju večnega miru in blaženstva — nad zvezdami. Spavaj mirno — snivaj sladko.

Globoko žalujoča soproga MARY;

FRANK, brat;

JOSEPH in AUGUST, nečaka; ROSE, nečakinja.

Cleveland, Ohio, dne 31. julija, 1944.